

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

P8_TA(2017)0428

Plan działania w sprawie detalicznych usług finansowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie planu działania w sprawie detalicznych usług finansowych (2017/2066(INI))

(2018/C 356/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie detalicznych usług finansowych na jednolitym rynku (COM(2007)0226),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającą dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾ (dyrektywa w sprawie kredytów konsumenckich),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczania od takiej odpowiedzialności⁽²⁾ (dyrektywa w sprawie ubezpieczenia pojazdów),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2560/2001⁽³⁾,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 11 stycznia 2012 r. pt. „W kierunku zintegrowanego europejskiego rynku płatności realizowanych przy pomocy kart płatniczych, przez internet i za pośrednictwem urzędów przenośnych” (COM(2011)0941),
- uwzględniając dokument Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych z 2014 r. pt. „Report on Good Practices on Comparison Websites” („Sprawozdanie dotyczące dobrych praktyk w zakresie porównywarek internetowych”),
- uwzględniając opinię Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych dla instytucji UE z kwietnia 2016 r. dotyczącą wspólnych ram oceny ryzyka i przejrzystości dla instytucji pracowniczych programów emerytalnych,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomością mieszkalną i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽⁴⁾ (dyrektywa w sprawie kredytów hipotecznych),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66.

⁽²⁾ Dz.U. L 263 z 7.10.2009, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73.

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego ⁽¹⁾ (dyrektywa w sprawie rachunków płatniczych),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 8 sierpnia 2014 r. dotyczące funkcjonowania Europejskich Urzędów Nadzoru i Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (COM(2014)0509),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń ⁽⁴⁾ (dyrektywa w sprawie dystrybucji ubezpieczeń),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 10 grudnia 2015 r. w sprawie detalicznych usług finansowych: Lepsze produkty, szerszy wybór i większe możliwości dla konsumentów i przedsiębiorstw (COM(2015)0630),
- uwzględniając odpowiedź Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego z dnia 21 marca 2016 r. na zieloną księgę Komisji w sprawie detalicznych usług finansowych,
- uwzględniając specjalne badanie Eurobarometru nr 446 z lipca 2016 r. dotyczące produktów i usług finansowych,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie zielonej księgi w sprawie detalicznych usług finansowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Better Finance z 2016 r. zatytułowane „Pension Savings: The Real Return” („Oszczędności emerytalne: realny zwrot”),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie FinTech: wpływ technologii na przyszłość sektora finansowego ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dokument konsultacyjny Komisji z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie przeglądu Europejskich Urzędów Nadzoru,
- uwzględniając plan działania Komisji z dnia 23 marca 2017 r. pt. „Plan działania w sprawie detalicznych usług finansowych: szersza oferta i lepsze produkty” (COM(2017)0139),
- uwzględniając badanie brytyjskiego Urzędu ds. Postępowania Finansowego z czerwca 2017 r. dotyczące rynku zarządzania aktywami,
- uwzględniając Protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,
- uwzględniając Protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 214.

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0434.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0211.

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0326/2017),
- A. mając na uwadze, że unijny rynek detalicznych usług finansowych jest nadal raczej słabo rozwinięty i bardzo rozdrobniony, choć w różnych państwach członkowskich podejmowane są stosowne działania; mając na uwadze, że w związku z tym potrzebne są pilne i skuteczne kroki w celu ułatwiania innowacji, które są korzystne dla użytkowników końcowych, a także należy uwolnić pełny potencjał jednolitego rynku detalicznych usług finansowych, co poprawiłoby konkurencyjność, obniżyło ceny oraz zwiększyło wybór i różnorodność produktów;
- B. mając na uwadze, że należy utrzymać ambitne założenia dotyczące zniesienia krajowych barier i ograniczenia istniejących tendencji, które blokują innowacyjność w obszarze detalicznych usług finansowych; wzywa Komisję i Radę do przyjęcia bardziej ambitnego podejścia w obszarze transgranicznych inwestycji detalicznych w ramach unii rynków kapitałowych, polegającego na zajmowaniu się nie tylko łatwiejszymi problemami, ale również najistotniejszymi barierami na tym rynku, takimi jak bariery językowe, obawy dotyczące oszustw lub przestępstw, niepewność co do konsekwencji podatkowych, różnice między przepisami prawa papierów wartościowych lub prawa spółek, nieznanie procedury w postępowaniu o odszkodowanie i postępowaniu upadłościowym oraz brak zaufania do ram ochrony konsumentów;
- C. mając na uwadze, że europejski rynek detalicznych usług finansowych byłby skuteczny tylko wówczas, gdyby oferował konsumentom i dostawcom usług finansowych rzeczywistą wartość dodaną dzięki zapewnieniu skutecznej konkurencji i ochrony konsumentów, szczególnie w odniesieniu do produktów, które są niezbędne do uczestnictwa w życiu gospodarczym i dla konsumentów podatnych na zagrożenia;
- D. mając na uwadze, że w specjalnym badaniu Eurobarometru nr 446 stwierdzono, iż jeśli chodzi o produkty lub usługi finansowe, Europejczycy w dalszym ciągu dokonują zakupów głównie we własnym kraju i często nawet nie wyrażają potrzeby ani chęci posiadania dostępu do tych usług za granicą, choć istnieją też pewne bariery utrudniające ten dostęp; mając na uwadze, że nawet we własnym państwie członkowskim tylko niewielki odsetek konsumentów stara się wyszukiwać bardziej atrakcyjne oferty i decyduje się na zmianę dostawcy; mając na uwadze, że wynikający z takiej sytuacji brak (transgranicznej) konkurencji może uniemożliwiać konsumentom i małym inwestorom uzyskanie najlepszej oferty produktów i usług finansowych, które nabywają;
- E. mając na uwadze, że definicję technologii finansowej (FinTech) zawarto w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 17 maja 2017 r., w której opisuje się technologię finansową jako umożliwienie finansowania lub jego zapewnienie za pośrednictwem nowych technologii, mające wpływ na cały sektor finansowy i wszystkie jego segmenty, od bankowości po ubezpieczenia, fundusze emerytalne, doradztwo w zakresie inwestycji, usługi płatnicze i infrastrukturę rynkową; mając na uwadze, że zastosowanie technologii w świadczeniu detalicznych usług finansowych może potencjalnie pomóc w pokonaniu niektórych przeszkód stojących na drodze do jednolitego rynku, jak również w poprawie efektywności operacyjnej w tym sektorze; mając na uwadze, że cyfryzacja nie jest sama w sobie wystarczająca do pokonania tych przeszkód; mając na uwadze, że większa integracja transgranicznych detalicznych usług finansowych oraz lepsze informowanie o możliwościach, jakie oferuje ten rynek, mogą przyczynić się do wzmocnienia świadomego popytu prowadzącego do osiągnięcia lepszych standardów jakości w tej dziedzinie;
1. zauważa, że w planie działania Komisji w sprawie detalicznych usług finansowych uwzględniono niektóre obawy Parlamentu wskazane w sprawozdaniu dotyczącym zielonej księgi w sprawie detalicznych usług finansowych z myślą o zapewnieniu ochrony konsumentów w kontekście dążenia do utworzenia solidnego jednolitego rynku detalicznych usług finansowych opartego na technologii, przy jednoczesnej ochronie konsumentów i jednoczesnym wspieraniu konkurencji, gwarantowaniu ochrony danych, obniżeniu cen oraz zwalczaniu oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania i prania pieniędzy; uważa jednak, że plan działania nie spełnia ambicji stworzenia środowiska regulacyjnego sprzyjającego przejrzystości, wzrostowi gospodarczemu i innowacjom, cechującego się wysokim poziomem zaufania przedsiębiorców i konsumentów do detalicznych produktów finansowych; odnotowuje utrzymujący się wysoki poziom opłat i prowizji oraz brak ich przejrzystości w zakresie prywatnych emerytur, funduszy inwestycyjnych i innych produktów detalicznych, co prowadzi do znacznego obniżenia rzeczywistych zwrotów osiąganych przez inwestorów detalicznych; podziela jednak pogląd Komisji, że należy kontynuować i potraktować priorytetowo transpozycję i wdrażanie aktów ustawodawczych, które zostały opracowane w ostatnich latach w obszarze usług finansowych, w tym MiFID2 i IDD, a w razie potrzeby należy przedstawiać nowe inicjatywy ustawodawcze;

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

2. z zadowoleniem przyjmuje rozwijanie nowych usług i instytucji finansowych przyczyniających się do zapewnienia konkurencji na rynkach finansowych i do powstawania nowych możliwości dla konsumentów; zauważa jednak, że w 2016 r. finansowanie FinTech w Europie wyniosło jedynie 2,2 mld USD, w porównaniu do 12,8 mld USD w Stanach Zjednoczonych i 8,6 mld USD w Chinach, co wskazuje na pilną potrzebę szybkiej zmiany mentalności i odpowiedniej reakcji regulacyjnej na zmiany technologiczne, aby Europa stała się wiodącym rynkiem pod względem innowacji; podkreśla, że rzeczywisty jednolity rynek detalicznych usług finansowych, zapewniający wysoki poziom ochrony konsumentów i równe warunki działania dla nowych podmiotów na rynku, sprawi, że UE stanie się atrakcyjnym centrum innowacyjnych usług finansowych i zapewni konsumentom większy i lepszy wybór oraz niższe stawki; podkreśla, że choć nowe technologie stwarzają wyzwania regulacyjne, oferują również ogromne możliwości w zakresie innowacji, które przynoszą korzyści użytkownikom końcowym oraz stanowią bodziec dla wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;
3. uważa za konieczne zagwarantowanie możliwości transgranicznego zawierania umów dotyczących dowolnego rodzaju usług finansowych, w tym m.in. otwierania rachunków bieżących i oszczędnościowych, kart kredytowych, pożyczek konsumenckich i kredytów hipotecznych, ubezpieczeń i instrumentów długu państwowego;
4. uważa, że jest to sprzeczne z zasadami rynku wewnętrznego detalicznych usług finansowych, aby do celów zawarcia umowy wymagane było posiadanie miejsca pobytu stałego w danym państwie członkowskim lub krajowego dokumentu tożsamości wydanego w państwie członkowskim, w którym oferowany jest produkt finansowy, także w przypadku instrumentów długu państwowego;
5. uważa, że należy umożliwić detaliczne nabywanie instrumentów długu państwowego w wymiarze transgranicznym;
6. jest zdania, zgodnie z ust. 135 rezolucji z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego polityki konkurencji UE⁽¹⁾, że za prowadzenie rachunków bieżących i oszczędnościowych nie należy pobierać prowizji od użytkownika, chyba że są one powiązane ze szczególnymi usługami;
7. podkreśla, że dostęp do środków pieniężnych za pośrednictwem bankomatów stanowi podstawową usługę, która musi być powszechnie dostępna, wolna od nieuczciwych lub dyskryminacyjnych praktyk oraz nie może pociągać za sobą nadmiernych kosztów;
8. przypomina Komisji, że instytucje finansowe wciąż praktykują wycofywanie z użycia karty płatniczej, jeżeli jej posiadacz przenosi się do innego państwa członkowskiego, i wzywa do podjęcia działań w tym zakresie, w tym do uczulenia organów krajowych na istnienie tego rodzaju praktyk;
9. z zadowoleniem przyjmuje, że plan działania ma na celu rozwiązanie wielu istotnych problemów oraz że w odniesieniu do niektórych obszarów określono w nim konkretne działania, które powinna podjąć Komisja, wraz z jasnym harmonogramem;
10. wyraża przekonanie, że Komisja powinna odgrywać bardziej aktywną rolę w korzystaniu z unii rynków kapitałowych, z jednoczesnym ścisłym zaangażowaniem Parlamentu we wdrażanie porozumienia paryskiego w celu wsparcia rozwijającego się rynku zrównoważonego odpowiedzialnego inwestowania dzięki promowaniu zrównoważonych inwestycji, przez zapewnienie dostarczania skutecznych i standardowych informacji z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego przez spółki giełdowe i pośredników finansowych oraz odpowiedniego odzwierciedlenia tych kryteriów w systemach zarządzania inwestycjami i standardach informacyjnych; wzywa ponadto Komisję do promowania „usług ratingowych” z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz spójnych ram dla rynku obligacji ekologicznych, w oparciu o odpowiednie badanie Komisji oraz prace grupy analitycznej G20 ds. zielonego finansowania; zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego utworzenia „rachunku oszczędnościowego UE”, aby uwolnić finansowanie długoterminowe i wesprzeć transformację ekologiczną w Europie;
11. podkreśla znaczenie kluczowych centrów finansowych zapewniających dynamiczne rynki dla usług detalicznych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0027.

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

12. uważa, że wysoki poziom ochrony konsumentów i przejrzystości jest kluczowy dla rozwoju jednolitego rynku detalicznych usług finansowych; kładzie nacisk zwłaszcza na konieczność zapewnienia ochrony konsumentów podatnych na zagrożenia przez skuteczne wdrożenie dyrektywy w sprawie podstawowego rachunku płatniczego oraz zauważa, że wymagane są również dalsze środki, takie jak strategie polityczne w zakresie edukacji finansowej; wyraża przekonanie, że unijne i krajowe przepisy dotyczące konsumentów usług finansowych należy wzmocnić i właściwie egzekwować oraz, jeżeli to konieczne, bardziej zharmonizować we wszystkich państwach członkowskich;

13. zwraca się do Komisji o zapewnienie przestrzegania zasady „ta sama usługa, to samo ryzyko, taka sama zasada, taki sam nadzór”, aby nie dochodziło do zakłóceń konkurencji, w szczególności w wyniku pojawiania się nowych podmiotów na rynku; nalega, aby zasady te nie hamowały innowacyjności; wzywa Komisję do wyjaśnienia, jak należy stosować zasady dobra ogólnego, które mogą być obecnie wykorzystywane pośrednio przez państwa członkowskie w celu blokowania dostępu nowych produktów do ich rynków, oraz do wzmocnienia Europejskich Urzędów Nadzoru, aby stały się aktywnym mediatorem między państwami członkowskimi w przypadku sprzecznych interpretacji co do stosowania tych przepisów;

14. podkreśla, że europejski rynek detalicznych usług finansowych musi przynosić korzyści MŚP zarówno po stronie podaży, jak i popytu; dodaje, że jeśli chodzi o podaż, oznacza to zapewnienie MŚP łatwiejszego dostępu do finansowania, podczas gdy jeśli chodzi o popyt, oznacza to umożliwienie MŚP łatwiejszego dostępu do rynków transgranicznych; podkreśla, że zwiększenie konkurencji nie może pogarszać sytuacji MŚP będących dostawcami detalicznych usług finansowych i działających na szczeblu lokalnym;

15. wzywa Komisję do dopilnowania, aby europejskie organy nadzoru finansowego (EUNB, ESMA i EIOPA) posiadały odpowiednie zasoby i kompetencje, aby w pełnym zakresie wykonywać obowiązki regulacyjne i nadzorcze w interesie ochrony konsumenta;

16. apeluje do Komisji o zbadanie możliwości wprowadzenia 29. systemu w odniesieniu do detalicznych produktów finansowych; wzywa ponadto Komisję do zbadania możliwości stworzenia ujednoczonych ram prawnych dla standardowych opcji domyślnych w przypadku najczęściej stosowanych unijnych produktów finansowych, wzorem podstawowego rachunku bankowego i modelu ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (PEPP);

Działanie 1 – niższe opłaty za transakcje w walutach innych niż euro

17. przypomina, że opłaty za płatności transgraniczne poza strefą euro wciąż pozostają wysokie; w związku z tym wzywa Komisję do pilnego przedłożenia zmian do rozporządzenia (WE) nr 924/2009, aby obniżyć opłaty za transakcje transgraniczne we wszystkich państwach członkowskich; ubolewa w związku z tym nad brakiem wspólnego europejskiego instrumentu płatności bankowych online, takiego jak ogólnounijna, należąca do europejskich operatorów karta kredytowa lub debetowa;

Działanie 2 – przejrzystość przeliczania walut

18. podkreśla, że egzekwowanie obecnego ustawodawstwa ma kluczowe znaczenie dla rozwiązania kwestii braku przejrzystości „dynamicznego przeliczania walut”; przypomina, że w dyrektywie (UE) 2015/2366 ustanowiono wymóg wyraźnego podkreślenia i prezentowania konsumentom przez handlowców ostatecznego kosztu dynamicznego przeliczania walut, w tym podczas wiążących się z przeliczaniem walut wypłat pieniędzy z bankomatów; podkreśla jednak, że konsumenci muszą mieć możliwość wyboru najlepszych stawek i powinni zdawać sobie sprawę z opłat oraz dodatkowych kosztów związanych z dokonywaniem transakcji, uiszczeniem opłat za granicą i dokonywaniem wypłat pieniędzy z bankomatów, również w przypadku korzystania z systemu dynamicznego przeliczania walut; zwraca się do Komisji o dopilnowanie, by dostawcy ujawniali wysokość marży wliczanej jako opłata w kurs walutowy w ramach ujawniania kosztów i opłat zgodnie z drugą dyrektywą w sprawie usług płatniczych (PSD2), jak również by kursy oferowane przez różnych dostawców usług finansowych były podawane do wiadomości w sposób przejrzysty; zauważa, że zwiększenie wiedzy finansowej konsumentów jest niezbędne do osiągnięcia tego celu; zaleca przeprowadzenie badań typu Tajemniczy Klient na szczeblu UE w celu dokonania oceny barier ograniczających dostęp transgraniczny, jakości usług i zgodności z prawem Unii oraz podania do publicznej wiadomości sprawozdania z tej oceny, jak również w celu monitorowaniu zmian w produktach i usługach;

Działanie 3 – łatwiejsza zmiana produktu

19. zwraca uwagę na niewielkie zainteresowanie konsumentów zmianą w przypadku większości produktów bankowych i ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie, co stanowi przeszkodę we wchodzeniu na transgraniczne rynki detaliczne, i dlatego zachęca Komisję do ułatwienia konsumentom przechodzenia na korzystniejsze detaliczne usługi finansowe w całej UE, a także do ułatwienia wypowiedzania umów finansowych oraz do udostępnienia kredytów i innych produktów finansowych w kontekście transgranicznym; podkreśla duży potencjał tkwiący w transgranicznych produktach

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

ubezpieczeniowych, takich jak ubezpieczenia pojazdów; zwraca jednak uwagę, że zasada swobody umów pozwala instytucjom finansowym decydować, z kim zawierają umowy; w tym kontekście wzywa Komisję do uznania, jak ważne jest kontrolowanie pożyczek mających charakter żerowania na kredytobiorcach i chwilówek, które to formy kredytu doprowadziły do wykorzystywania podatnych na zagrożenia konsumentów i MŚP;

20. popiera ambitny plan Komisji wykorzystania osiągnięć dyrektywy w sprawie rachunków płatniczych, aby ułatwić zmianę dostawców usług finansowych i produktów; wzywa Komisję do przedstawienia inicjatyw ustawodawczych opracowanych specjalnie dla sektora finansowego w celu położenia kresu nieuzasadnionemu blokowaniu geograficznemu, aby ułatwić klientom przejście na korzystniejsze detaliczne usługi finansowe w innych państwach członkowskich; zauważa, że ujawnianie odpowiednich informacji oraz ochrona konsumentów będą miały kluczowe znaczenie dla osiągnięcia tego celu;

Działanie 4 – porównywarki internetowe wysokiej jakości

21. podkreśla korzyści związane z dobrze zorganizowanym i łatwym w użyciu unijnym portalem porównawczym obejmującym w całości europejskie rynki detalicznych usług finansowych; zachęca Komisję, by przeanalizowała w tym celu szereg istniejących niezależnych portali w poszczególnych państwach członkowskich; podkreśla, że narzędzia do porównywania muszą być precyzyjne i istotne dla konsumentów oraz muszą obejmować nie tylko ceny produktów, ale również ich jakość, z uwzględnieniem innych kryteriów, takich jak dostępność sieci placówek, możliwość osobistego kontaktu oraz zrównoważony charakter praktyk biznesowych, a także z uwzględnieniem faktu, że porównywać można wyłącznie podobne produkty; przypomina, że porównywanie powinno dotyczyć wyłącznie produktów podobnych, aby nie dezorientować konsumentów;

22. wzywa Komisję do promowania narzędzi takich jak pojedyncze punkty kontaktowe, które będą wzmacniać konkurencję oraz zapewniać wsparcie przedsiębiorstwom świadczącym detaliczne usługi finansowe;

Działanie 5 – ulepszenia w zakresie ubezpieczenia pojazdów

23. jest zdania, że po zakończeniu przez Komisję przeglądu dyrektywy w sprawie ubezpieczenia pojazdów w ramach REFIT zmiany tej dyrektywy będą miały istotne znaczenie dla zapewnienia rekompensat ofiarom wypadków drogowych oraz ułatwienia transgranicznego przenoszenia i uznawania zniżek za bezszkodowy przebieg ubezpieczenia, również w świetle wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z którymi należy jak najszybciej dokonać przeglądu zakresu dyrektywy w sprawie ubezpieczenia pojazdów w celu rozwiązania problemu nieuznawania zniżek za bezszkodowy przebieg ubezpieczenia i zapewnienia stosowania jej przepisów w sytuacjach, jakie przewidzieli współprawodawcy;

Działanie 6 – przejrzyste ceny w wypożyczalniach samochodów

24. wzywa Komisję do zbadania, czy potrzebne są dalsze inicjatywy dotyczące wypożyczalni samochodów sprzedających produkty ubezpieczeniowe w celu zapewnienia przejrzystego ustalania cen przez wszystkie wypożyczalnie samochodów we wszystkich państwach członkowskich;

Działanie 7 – pogłębiony jednolity rynek kredytów konsumenckich

25. podkreśla, że należy nadać priorytet rozwiązaniu problemu nadmiernego zadłużenia konsumentów, jeśli Komisja chce zbadać sposoby ułatwienia transgranicznego dostępu do kredytów; wzywa do podjęcia prac nad metodami koordynowania informacji o zadłużeniu na podstawie pełnej zgodności z prawem UE, w tym z prawem o ochronie danych i prawem ochrony konsumentów, tak aby kredytodawcy mogli poznać poziom zadłużenia klienta przed udzieleniem kolejnego kredytu, co doprowadzi do poprawy efektywności rynku, na którym kredytodawcy mogą ze sobą konkurować; wzywa w związku z tym do przeprowadzenia ogólnej oceny przyczyn nadmiernego zadłużenia konsumentów; przypomina, że edukacja finansowa jest skutecznym środkiem ochrony konsumentów, którym zagraża nadmierne zadłużenie; w związku z tym wzywa Komisję do promowania edukacji finansowej i wspierania współpracy wielu zainteresowanych stron w tej ważnej dziedzinie; w kontekście zwiększenia wykorzystania danych klientów lub dużych zbiorów danych przez instytucje finansowe zwraca uwagę na przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych przyznające osobie, której dane dotyczą, prawo do uzyskania wyjaśnienia co do decyzji podjętej w oparciu o przetwarzanie zautomatyzowane oraz prawo do zakwestionowania takiej decyzji; zwraca uwagę na potrzebę zagwarantowania możliwości zmiany nieprawidłowych danych oraz dopilnowania, by tylko możliwe do sprawdzenia i istotne dane mogły

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

być wykorzystywane; wzywa wszystkie zainteresowane strony do wzmożenia wysiłków zmierzających do zagwarantowania tych praw; jest zdania, że zgoda na wykorzystanie danych osobowych musi mieć charakter dynamiczny oraz że osoby, których dane dotyczą, muszą mieć możliwość zmiany i dostosowania udzielonej zgody;

Działanie 8 – sprawiedliwe przepisy w zakresie ochrony konsumentów

26. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie dokładnej oceny, czy krajowe przepisy i praktyki w zakresie ochrony konsumentów nie stanowią nieuczciwych barier dla inwestycji transgranicznych oraz czy te przepisy i praktyki, zgodnie z ugruntowanym prawodawstwem i orzecznictwem dotyczącym rynku wewnętrznego, są uzasadnione nadrzędnymi względami wynikającymi z interesu publicznego oraz konieczne i proporcjonalne z punktu widzenia celów, jakie mają zostać osiągnięte; podkreśla też, że właściwe przepisy o ochronie konsumentów w prawie europejskim często świadomie pozostawiają pewną swobodę działania dla transpozycji do prawa krajowego, aby prawo europejskie mogło zostać włączone do istniejących regulacji krajowych; niemniej podkreśla, że wyeliminowanie krajowych barier nie może powodować osłabienia ochrony konsumentów oraz że ochrona konsumentów powinna pozostać przewodnim priorytetem przy opracowywaniu przepisów; wyraża zaniepokojenie faktem, że duża część dokumentów tworzonych przez dostawców detalicznych produktów i usług finansowych w następstwie przepisów UE nie jest w istocie ściśle wymagana prawem i przynosi znikomą praktyczną korzyść dla konsumentów lub nie przynosi jej w ogóle, a jednocześnie stwarza obciążenia, które mogą prowadzić do niepotrzebnego wzrostu kosztów dla konsumentów; wzywa Komisję do przeprowadzenia przeglądu takiej dokumentacji w celu jej uproszczenia, jednak bez utraty korzyści w zakresie ochrony konsumentów; podkreśla, że dostęp do istotnych i zrozumiałych informacji jest kluczowy dla podejmowania przez konsumenta przemyślnych decyzji finansowych; jednocześnie zwraca uwagę na to, że decydująca jest jakość, a nie ilość udostępnionych informacji; podkreśla, że należy jak najlepiej dopasować do siebie ustanowione w różnych europejskich aktach prawnych obowiązki informowania klientów; podkreśla, że należy unikać podwójnych lub sprzecznych obowiązków ujawniania informacji, aby nie dopuścić do niepotrzebnej biurokracji i kosztów oraz nie dezorientować klientów;

27. wzywa Komisję do rozważenia zbiorczego aktu prawnego, aby odstąpić od obecnego zestawu odrębnych aktów, obejmującego dyrektywę w sprawie rynków instrumentów finansowych, dyrektywę w sprawie dystrybucji ubezpieczeń, dyrektywę dotyczącą zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi itp., na rzecz stworzenia solidnych i spójnych ram przejrzystości konsumenckiej, które wyeliminują zbędną złożoność dla dostawców usług finansowych, z uwzględnieniem konwergencji praktyk nadzorczych pomiędzy państwami członkowskimi; wzywa Komisję do promowania szerszego wykorzystania w prawodawstwie sektorowym uprawnień Europejskich Urzędów Nadzoru w zakresie ochrony konsumentów oraz do uwzględnienia tej kwestii w ramach nadchodzącego przeglądu finansowania Europejskich Urzędów Nadzoru i zarządzania nimi; wzywa Komisję do nadania Europejskim Urzędem Nadzoru uprawnień do kierowania pracami nad konwergencją pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie praktyk nadzorczych dotyczących prowadzenia działalności;

28. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza przygotować kampanię na rzecz zwiększenia świadomości na temat sieci FIN-NET, która pomaga konsumentom w egzekwowaniu swoich praw, bez konieczności wnoszenia sprawy do sądu, przez wyszukiwanie dla nich właściwego organu pozasądowego rozstrzygania sporów; uważa, że sieć FIN-NET powinna zwiększyć swój zasięg, doprecyzować swoją rolę i ulepszyć swoją witrynę internetową;

Działanie 9 – ulepszenia w zakresie ocen zdolności kredytowej

29. wzywa Komisję do zaproponowania zharmonizowanych, transgranicznych standardów i zasad oceny zdolności kredytowej, tak aby bardziej ograniczyć ryzyko nadmiernego zadłużenia konsumentów w przypadku ułatwiania udzielania ogólnoeuropejskich kredytów przez internet, przy starannym uwzględnieniu wniosków z opublikowanych sprawozdań w sprawie stosowania dyrektywy w sprawie kredytów hipotecznych i dyrektywy w sprawie kredytów konsumenckich;

Działanie 10 – FinTech a detaliczne usługi finansowe

30. uznaje prawo konsumentów do korzystania z oprogramowania w celu inicjowania płatności i udostępniania informacji o sobie;

31. popiera Komisję w jej zamiarze przedstawienia kompleksowego planu działania FinTech w ramach strategii unii rynków kapitałowych i jednolitego rynku cyfrowego, gdyż zapewni on tym samym wkład w skuteczny i dobrze funkcjonujący zintegrowany jednolity rynek usług finansowych oparty na technologii z korzyścią dla wszystkich europejskich użytkowników końcowych, a jednocześnie zapewni równe warunki działania; popiera utworzenie przez Komisję grupy zadaniowej ds. technologii finansowej; podkreśla, że nowy krajobraz powstający w wyniku rozwoju FinTech

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

wymaga ustanowienia różnego rodzaju nowych odpowiednich zabezpieczeń, takich jak m.in. edukacja konsumentka w zakresie nowych produktów czy przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i stosowania dźwigni finansowej na platformach kredytowych FinTech;

32. wzywa Komisję do przeanalizowania rezolucji PE w sprawie FinTech: wpływ technologii na przyszłość sektora finansowego, a także do promowania ochrony konsumenta, bezpieczeństwa, innowacji i uczciwej konkurencji oraz do zadbania o stosowanie zasady „takie same usługi, takie samo ryzyko, takie same reguły, ten sam nadzór” do wszystkich przedsiębiorstw, niezależnie od branży i lokalizacji; podkreśla, że technologia finansowa powinna być rozumiana jako umożliwienie finansowania lub jego zapewnienie za pośrednictwem nowych technologii, mające wpływ na cały sektor finansowy i wszystkie jego segmenty, od bankowości po ubezpieczenia, fundusze emerytalne, doradztwo w zakresie inwestycji, usługi płatnicze i infrastrukturę rynkową;

33. wzywa Komisję do stworzenia środowiska sprzyjającego innowacyjnym rozwiązaniom; zważa, że innowacyjne przedsiębiorstwa, takie jak np. przedsiębiorstwa FinTech, zapewniają konkurencję niezbędną do stworzenia efektywnego rynku detalicznych usług finansowych;

34. podkreśla, że różne nowe instytucje finansowe działające pod nazwą FinTech ponoszą taką samą odpowiedzialność wobec konsumentów i za stabilność finansową jak inne odpowiadające im tradycyjne instytucje i usługi;

Działanie 11 – cyfrowa weryfikacja tożsamości

35. podkreśla potencjał podpisu elektronicznego i identyfikacji elektronicznej dla ułatwiania transakcji oraz wzywa Komisję do wykorzystania postępów osiągniętych dzięki rozporządzeniu w sprawie identyfikacji elektronicznej (eIDAS); podkreśla potrzebę uwzględnienia osób, które nie są w stanie lub nie chcą korzystać z podpisu elektronicznego lub z możliwości identyfikacji elektronicznej; popiera interoperacyjność elektronicznej identyfikacji transgranicznej w sektorze usług finansowych i apeluje o zapewnienie równych szans we wszystkich państwach członkowskich (w miarę możliwości także w krajach EOG i Szwajcarii); zwraca się ponadto do Komisji o pilną ocenę obecnych barier regulacyjnych, które hamują rozwój technologii elektronicznej identyfikacji, a także podkreśla, że wszelkie podejmowane inicjatywy powinny być neutralne pod względem technologicznym;

36. powtarza potrzebę zidentyfikowania i usunięcia przez Komisję barier regulacyjnych w korzystaniu z ogólnoeuropejskich systemów podpisu elektronicznego na potrzeby subskrypcji usług finansowych, a tym samym ułatwienia ogólnoeuropejskiego, transgranicznego cyfrowego onboardingu, bez uszczerbku dla poziomu bezpieczeństwa istniejących systemów lub zdolności do spełniania przez nie wymogów przewidzianych w czwartej dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy;

Działanie 12 – sprzedaż usług finansowych przez internet

37. podkreśla potrzebę dostosowania istniejących ram prawnych UE do świata cyfrowego w celu zapobiegania zagrożeniom w zakresie ochrony konsumentów, związanym z internetową sprzedażą na odległość, co pozwoli stworzyć nowe możliwości biznesowe dla europejskich przedsiębiorstw typu start-up i FinTech; zwraca uwagę na ryzyko dla konsumentów związane z grami hazardowymi online pod osłoną produktów finansowych, tj. opcji binarnych; uważa, że potrzebny jest silny i zharmonizowany europejski nadzór, aby chronić konsumentów i unikać luk regulacyjnych; podkreśla, że europejskie standardy ochrony konsumentów obowiązują niezależnie od tego, czy chodzi o tradycyjne czy nowoczesne kanały sprzedaży;

38. podkreśla znaczenie cyberbezpieczeństwa i wyraża ubolewanie, że Komisja nie podejmuje kwestii cyberbezpieczeństwa w swoim planie działania; w związku z tym wzywa Komisję do dopilnowania, by kwestie te zostały ujęte w pracach grupy zadaniowej;

39. podkreśla konieczność utrzymania banków tradycyjnych świadczących podstawowe usługi użyteczności publicznej, gdyż są one szczególnie przydatne MŚP oraz starszym i podatnym na zagrożenia konsumentom, którzy z mniejszym prawdopodobieństwem będą korzystać z bankowości elektronicznej i preferują kontakt osobisty; dostrzega, że zamykanie oddziałów pogarsza stan infrastruktury finansowej na szczeblu lokalnym i może mieć bardzo szkodliwe skutki dla społeczności;

Wtorek, 14 listopada 2017 r.

40. zauważa, że większe wykorzystanie danych konsumentów lub dużych zbiorów danych przez instytucje finansowe może przynieść konsumentom korzyści, takie jak rozwój lepiej dostosowanych, podzielonych i tańszych ofert w oparciu o bardziej efektywny przydział ryzyka i kapitału; z drugiej strony jest zaniepokojony rozwojem dynamicznego ustalania cen i faktem, że stosowanie tej strategii może pogorszyć sytuację konsumentów z punktu widzenia porównywalności ofert, a co za tym idzie może być szkodliwe dla skutecznej konkurencji oraz dla puli ryzyka i podziału ryzyka w sektorze kredytów i ubezpieczeń;

o

o o

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
